

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6982/2022
22.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Крстић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ из Београда, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 524/2022 од 17.03.2022. године, у седници од 22.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 524/2022 од 17.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брању П 1101/21 од 16.12.2021. године, ставом првим изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом другим изреке утврђено је да је ништав Споразум о накнади за експроприсано земљиште од 26.01.2012. године о одређивању висине накнаде за експроприсано пољопривредно земљиште, закључен између парничних странака. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде за одузето градско грађевинско земљиште исплати 710.789,00 динара са законском затезном каматом од 16.12.2021. године до исплате, а преко овако досуђеног износа тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 167.816,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 524/2022 од 17.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, у обавезујућем делу става трећег и у ставу четвртим изреке.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Ревизијом се указује на погрешну примену материјалног права и оспорава начин обрачуна вредности одузетог земљишта, уз навођење судских одлука као примера различите судске праксе. Међутим, висина тржишне вредности непокретности зависи од утврђених параметара и чињеничног стања у сваком конкретном случају, па нема потребе за уједначавањем судске праксе, као ни осталих разлога за изузетну дозвољеност ревизије. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 05.06.2018. године, а побијани део правноснажне пресуде износи 710.789,00 динара.

Будући да наведена вредност спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић